



ΝΕΑ ΕΡΓΑ

ΕΞΕΛΟΘΗΣΑΝ

~~~~~

Μιλτιάδου Βρατσάνου. Τὰ κατὰ τὸν Θησέα. *Ἱστορική καὶ πολιτικὴ μυθογραφία. Τόμος Α'. Σελ. 272. Ἐν Ἀθήναις.*

Πολύτιμον ἔργον, παιδαγωγικώτατον. Ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ μυθολογία καὶ ἱστορία εἶναι σχεδὸν ἀγνωστος εἰς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας. Διδάσκεται τὸσον ἀτελῶς εἰς τὰ σχολεῖα—γνωρίζομεν δὲ ὅλοι ἐκ πείρας πόσον φορτικὰ εἶναι τὰ σχολαστικὰ μὐθήματα—ἐξ ἑτέρου δὲ πᾶσχομεν ἀπὸ τὴν ὀκνηρίαν—οὐδεὶς ποτὲ περατώσας τὸ γυμνάσιον ἤνοιξε βιβλίον νὰ μάθῃ μόνος ὅτι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ διδασκάλου ἦτο δύσκολον νὰ μάθῃ—ὥστε βιβλία ἱκανὰ ν' ἀναπληρώσουν τὴν ἀτελεῖ διδασκαλίαν, ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ μίαν εἰς τὰ σχολεῖα φοίτησιν. Ἀλλὰ τὰ βιβλία τὰ σκοποῦντα τὴν γνῶσιν τοῦ ἀρχαίου βίου, πρέπει νὰ εἶναι γεγραμμένα εἰς ἀνθηρὸν ὕψος καὶ ἀπλὴν γλῶσσαν, ἀνευ κουραστικῶν περιττολογιῶν, μὲ τέχνην, εἰς τρόπον ὥστε εὐχαρίστως ν' ἀναγινώσκονται. Τοιούτων βιβλίων ἔχομεν παντελεῖ σχεδὸν ἔλλειψιν. Θὰ ἦσαν ἀξιοὶ ἀληθοῦς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ὅσοι τῶν φιλόλογων ἡσχολοῦντο ὅπως μᾶς χαρίζουν βιβλία, διὰ μικροῦς ἀλλὰ καὶ διὰ μεγάλους, ἐκ τῶν ὁποίων ν' ἀναπηδᾷ ἐν διδάγμα, νὰ ἐξακοντίζεται μία λάμψις. Ὁ κ. Βρατσάνος ἀπέδειξε διὰ τῆς συγγραφῆς του ταύτης, ὅτι γνωρίζει πῶς νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοιούτου σκοποῦ καὶ κατόρθωσε ὥστε τὸ ἔργον του νὰ ἀποτελεῖ ἐν τερπνότατον καὶ διδακτικὸν ἀνάγνωσμα, καθ' ἣν ἐποχὴν ἔχουν κατακλύσῃ τὴν Ἑλλάδα τέσσα οἰκτρὰ μυθιστορήματα καὶ τέσσα κερδοσκοπικὰ καὶ καπηλι- καὶ ἐπιχειρήσεις δεκαλέπτων ἐκδόσεων.

κ

Ἰωάννου Πολέμη. Κεϊμηλία. Ἐν Ἀθήναις Σελ. 134.

Δὲν ἤξεύρω καὶ ἐγὼ διατὶ ἤρριξα νὰ διαβάξω τὸν νέον ποιητικὸν τόμον τοῦ κ. Πολέμη ἀπὸ τὸ τέλος. Εἰς τὸν ἐπιλογὸν ἡ Ἀπάτη—ἀληθινὴ μάγισσα—ἐδηγεί τὸν ποιητὴν καὶ τοῦ δείχνει ὅλα τὰ θέληγτρα τῆς φύσεως καὶ ἔπειτα τὸν ἐγκαταλείπει, τότε δὲ τυφλὸς πλέον, πίπτει εἰς κρημνὸς καὶ ἀκάνθας ἐως ὅτου συναντήσῃ τὸν τάφον. Καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου του πλησιάζει ἡ Ἀπάτη καὶ λέγει:

... Αὐτὸς ποὶ ἐχάθη  
ἔπεσε σὲ μαῦρα βάθη  
γιατὶ κύτταξε ψηλά.

Δὲν μαντεύω ἕως ποῦ φθάνει ὁ συμβολισμὸς τοῦ ποιητοῦ τῶν Κεϊμηλίων, ἀλλὰ διὰ τὸν ἑαυτὸν του δὲν φοβεῖται τοιοῦτον πάθημα, διότι εἶναι ποιητὴς «θετικός», ἂν ἐπιτρέπεται τὸ ὀξύμωρον αὐτὸ σχῆμα, εἶναι ποιητὴς ὅστις οὐδέποτε ἐξήλεσε τὸν Ἰκαρον, ὅστις δὲν ἐπηρεάσθη ἀπὸ ταρταρινισμοὺς ψευδῶν αἰσθημάτων, οὔτε ἀπὸ τὰς πατριωτικὰς παρεσῶρθη ρητορείας, οὔτε ἐθυσίασε τὴν κομψότητα καὶ ἀπαλότητα τοῦ στίχου εἰς νεοσολωμικά καὶ ψυχαρακὰς αἱρέσεις. Εἶναι ὁ κ. Πολέμης ὁ ποιητὴς τῆς Ἀγάπης—αἰωνίως τῆς Ἀγάπης—ζῶν εἰς τὸ φανταστικὸν παλάτι τῆς μυριοφάνου καὶ μυριόμορφου Νύμφης, ἡ ὁποία πάντοτε σαγηνεύει καὶ νεάζει, χωρὶς νὰ ἔχῃ

καιρὸν νὰ προσέχῃ εἰς τοὺς ἐδῶ κ' ἐκεῖ σκοντάπτοντας καρηκομῶντας τῆς νέας τέχνης ἀλήτας. Καὶ ὅσῳ καὶ ἂν εἰρωνεύονται τὸ δημοφλές τοῦ ποιητοῦ οἱ διάφοροι Δεσιλάμαι τῆς «ρίμας» οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῇ ὅτι ἐν τῇ δημοτικότητι τοῦ κ. Πολέμη ἐνυπάρχει ἡ ἀξία καὶ ἡ ἔμπνευσις ἀντιθέτως πρὸς ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἐγκρεται εἰς τὴν κενότητα καὶ ἡ ἔμπνευσις εἰς τὴν μίμησιν.

κ.

Ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς Ἀκροπόλεως. Βάλς ὑπὸ Νίκου Μανρογένους.

Πέτρου Βρυζάκη. Πολεμικαὶ εἰκόνες. Ἐν Ἀθήναις 1904.

Με πολλὴν ἀκριβείαν καὶ χάριν γεγραμμένα ἐντυπώσεις τοῦ πολέμου τοῦ 1897, ὅτε ὑπηρετήσεν ὡς ἑφεδρὸς ἀξιωματικὸς ὁ συγγραφεὺς.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

~~~~~

Δίπτυλον. —Κατακόμβαι. Ἱστορικὴ καὶ φιλολογικὴ ἐργασία Δ. Γρ. Καμπούρογλου. Ἐρευναι, ἀνοικοινώσεις, σκέψεις.

«Ἡπειρωτικὰ παραμύθια». Ὑπὸ Χ. Χρηστοβασίλη Κ. Ράδου. Δανία καὶ Δανοί. Μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Ἐκδόσις καλλιτεχνικῆ. Δρ. Β. Ἐν Ἀθήναις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

~~~~~

L. Bourdeau. Histoire de l'habillement et de parure.

P. L. Garnier. Les Fins de l'art contemporain.

G. Geffroy. La via artistique. Tome VIII. Διὰ τοῦ τόμου τούτου ἀποπερατοῦται τὸ ὅλον ἔργον.

## ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Βιβλιοθήκη Κοραῆ.

Ἐν τῇ «Σχολικῇ Ἐκδόσει» Ἀθηνῶν ἐξετέθη ἡ εἰκὼν αὐτὴ παριστάσα τὸ ἐν Χίῳ κατὰστημα, ἐνθα φυλάσσεται εὐλαβῶς ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Κοραῆ.

Ἡρὰ Γιαννοπούλου.

Θυγάτηρ τοῦ ἐπὶ τριακονταετίαν Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὰς ἀνωτάτας σπουδὰς διήνυσεν ἐν Βιέννῃ, τυχούσα διπλώματος ἐν τῷ αὐτοῦ Ὡδεῖο. Ἐδωκεν ἐσχάτως συναυλίαν ἐν Ἀθήναις.

Μικροσκοπικοὶ ἐρασιτέχνη.

Παῖδια τῆς ἀνωτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως, ἔδωσαν εἰς τὸν «Παρθενὸν» παρουσίαν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας ὑπὲρ τοῦ Φθισιατρικοῦ παραστάσιν, καθ' ἣν ἔπαιξαν τὴν «Σταχτοπούταν» καὶ τὴν «Εὐροτὴν τῆς γαιρᾶς». Εἶναι αὐτὰ αἱ μικραὶ δεσποινίδες Καλλίνου, Παπαδοπούλου, Ροῖδου, Χαρολάου, Ραζῆ, Νεγρεπόντης καὶ οἱ μικροὶ Μελάς, Μιφλάς, Ζίφος, Μανούσης, Ἰακωβίδης, Καλλιγᾶς. Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ φωτογραφίας γενόμενης τὴν νύκτα διὰ μαγνησίου.

Φλοριζὲλ Ράϋτερ.

Θυγάτηρ μουσικὸν φαινόμενον ἀποτελεῖ ὁ ἑνδεκαετής δαιμόνιος τετραχορδιστὴς Φλοριζὲλ, ὅστις κατέπληξε καὶ τὰς Ἀθήνας μὲ τὰς δύο συναυλίας ἃς ἔδωκεν ἐν τῇ «Μουσικῇ Ἐταιρίᾳ».

